

POZVÁNKA
NA KARMEL

Srdečně zveme **zájemkyně o karmelitánskou spiritualitu** na setkání otevřená všem mladým ženám, které se zajímají o karmelitánskou duchovní tradici a chtěly by podle ní utvářet svůj životní styl, ať už životem v některém z karmelitánských řeholních společenství nebo životem uprostřed světa, inspirovaným velkými duchovními postavami jako byli Terezie Avilská, Jan od Kříže, Terezie od Dítěte Ježíše, Edita Steinová ad.

Je možné přijet jednak **individuálně** strávit den, víkend na Karmelu a účastnit se „běžného provozu“ kláštera, ztišit se anebo uspořádat si osobní rekolekce, anebo se účastnit připravených **společných setkání**, která mají přiblížit karmelitánskou spiritualitu a její důraz na cestu kontemplativní modlitby a život ve společenství.

Nejbližší ze setkání se uskuteční **28.9.2007**, další bude následovat 17.11.. Na programu každého setkání (předpokládaný začátek je ve 14 hod., konec kolem 18 hod.) je uvedení do spirituality Karmelu formou přednášky a společné četby z děl karmelitánských mystiků, praktický úvod do kontemplativní modlitby, účast na liturgii řeholní komunity, možnost duchovního či neformálního rozhovoru s některou ze sester či hostů komunity.

Jak se k nám dostanete: tramvají č. 4, 7, 9, 10 směr Motol, vystoupí se na zastávce Klamovka, první ulice vlevo je Jinonická (asi 4 minuty pěší chůze od tramvaje).

***Karmel** v církvi
po staletí znamená
péči o kontemplaci,
o hluboký vnitřní život, schopnost
rozlišovat a žít podle toho,
co je podstatné, v naprosté vydanosti
a veliké důvěře vůči Boží lásce,
která nás učí odvděčovat se
Bohu i druhým láskou,
kterou sami neustále přijímáme.*

Sestry karmelitky sv. Terezie
Karmel Edith Steinové
Jinonická 22
Praha – Košíře

www.cestanahoru.org

tel. 257 212426,
e-mail karmelitky@quick.cz

Ideálem všech starých mnichů, včetně prvních poustevníků, kteří se usídlili na hoře Karmel, byla *ustavičná modlitba*. „Dnem i nocí rozjímejte o zákoně Páně,“ vyzývá karmelitánská řehole. Znamená to snad, že mnich má být neustále ponořen do živého dialogu s Bohem. Avšak prostorem modlitby se má stát *celý náš život*, každé gesto, slovo, čin. Pravá modlitba prohlubuje náš pozitivní přístup ke všemu, co nás obklopuje, ke světu, do kterého jsme vnořeni. Stáváme se díky ní schopni vnímat *skutečnost jako dar*, jako otevřenou možnost k životu, který je nám den po dni svěťován, abychom ho prožívali stále plněji a vděčněji.

Tichá modlitba vytváří vnitřní prostor k naslouchání a pohled pod povrch věcí a, je-li pravidelná, dál nás kultivuje. Karmel znamená *zahrada* – modlitba pak je starostí o úrodnost této půdy našeho nitra. Je zahradou zavlažovanou živou vodou Ducha: je darem, který není zcela výsledkem našeho snažení a za který přitom máme odpovědnost. Náš život je nám „dán“ a přitom ale sami bez Boha bychom nebyli schopni se při životě udržet.

Tichá modlitba proto bývá čekáním na Slovo-Boží odpověď v dialogu, který mi byl nabídnut a který mohu/nemusím přijmout. Setkání tu zůstává darem, ne zásluhou za vyvinuté úsilí, proto nemohu sám určit, kdy se naplní onen *kairos*, čas příhodný k proměňujícímu setkání s Bohem.

Mystické spisy karmelitánských učitelů odkazují k cíli cesty člověka s Bohem, k vrcholu oné možné zkušenosti živého

Boha, kterou nazývají *unio*, spojení. Doporučení na cestu, která nám odkázali karmelitánské mystikové se dá shrnout do motto: „nechte Boha, aby vás nesl!“ Jejich život chce být znamením, že to lze, že lze jaksi zásadně a trvale už v tomto životě nechat proměnit vlastní život milujícím pohledem Boha v Kristu.

Kontemplativně-apoštolský Karmel

Karmelitánská spiritualita je **kontemplativní**. Karmel nemá jako jiné řády jednoho zakladatele, který by mu předal své učení a řeholi. První karmelitáni byli poustevníci, kteří se usadili na hoře Karmel, aby tam žili po vzoru **proroka Eliáše** a kontemplativním životem svědčili o tom, že „živ je Bůh, před jehož tváří stojím“ a jako Eliáš dokázali v jemném, „tichém hlase“ rozpoznat Boží přítomnost. Jako Eliáš posílněný chlebem dokázal putovat čtyřicet dní a nocí pouští, tak i karmelitán se učí, posilován eucharistií, kráčet odpovědně životem až k niternému láskyplnému spojení s Bohem.

Tuto zkušenost intenzivního vnitřního života s jeho jednotlivými etapami, krizemi, růstem bohatě rozvinuli a vylíčili ve svých spisech velcí španělské mystikové a učitelé církve Terezie od Ježíše a Jan od Kříže.

Karmelská spiritualita však neprodí kopie: každý z velké řady světců, které tento řád věnoval církvi, vnesl cosi nového, prožil intenzivně některý z aspektů tajemství nesmírné Boží lásky vůči člověku. Terezie od Dítěte Ježíše, Alžběta od Trojice, Edita

Steinová ad. ukazují, že lze stále nově poznávat a nechat přetvářet svůj život působením Božího Ducha, a to vždy originálním, tvořivým způsobem.

Karmel ovšem působí také apoštolsky: snaží se různými způsoby podělit o bohatství svěřené duchovní cesty, nalezené hlubiny, a to jak v dílech zmíněných mystiků, tak konkrétní službou druhému člověku. Hlavní zůstává „péče o duši“, úkolem karmelitána/karmelitky je mj. doprovázet druhé v jejich hledání, aby našli své místo a styl pro svůj duchovní život.

Karmelitka v sobě tedy slučuje povolání k životu v ústraní, ke kontemplaci a život ve společenství sester. Mlčení a samota tu mají velkou hodnotu, vždyť první poustevníci v jeskyních na hoře Karmel „dnem i nocí meditovali o zákoně Páně“, ticho ovšem není samoučelné: má nám napomoci lépe vstřebet Boží slovo, které denně přijímáme v liturgii a v tiché meditaci ho necháváme pronikat do hlubin našeho nitra.

Společný život znamená, že žijeme ve stejném domě, každý den společně slavíme liturgii i stolujeme, scházíme se ke společné duchovní četbě a k „rekreaci“, tedy nefomálnímu večernímu setkání sester.

Služba druhým může mít i jiné podoby než je modlitba a péče o duchovní život, přizpůsobuje se místům a situacím, v nichž působíme. V Praze spolupracujeme s univerzitní farností u Nejsv. Salvátora, nabízíme studentům možnost ubytování v našem klášteře s účastí na projektech zaměřených na rozvoj osobnosti, připravujeme duchovní obnovy a exercicie.